

Núm. de Protocol: SS-024-2/95

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 0 4

PARTS:

Apel.lant: CASS

Representant: Sra. M.A.F.
Advocat: Sr. D.A.T.

Apel.lada: Sr. M.V.M.

Representant: Sra. C.S.M.
Advocat: Sr. J.P.S.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 de gener de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-024-2/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. M.I. Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència de data 20 de juliol de 1995 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i a les al·legacions de les parts, va estimar parcialment la demanda formulada pel Sr. M.V.M. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social i va anul·lar la seva resolució de 28 de febrer de 1995, amb expressa condemna a la demandada al pagament de les costes del procés. El Tribunal a quo fonamenta la seva decisió en el fet de que la CASS ha procedit a deixar sense efecte una resolució anterior de 14 de gener de 1994, amb vulneració total i absoluta del procediment establert.

2.- En considerar-se agreujada la demandada amb aquesta sentència, va presentar recurs d'apel·lació el 5 de setembre de 1995, el qual va ésser formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 10 d'octubre següent. Mitjançant el seu recurs, la Caixa Andorrana de Seguretat Social afirma que la primitiva resolució de 14 de gener de 1994 era contrària a dret, per la qual cosa va procedir a la seva revisió d'ofici, mitjançant el corresponent procediment administratiu.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social se'n va donar trasllat a la part agent, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 27 d'octubre de 1995, en que sol·licita la seva desestimació i la confirmació íntegra de la sentència impugnada, per entendre que aquesta resulta plenament ajustada a dret.

4.- El dia 19 de desembre de 1995 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com es desprèn dels antecedents d'aquesta resolució, la sentència apel·lada va anul·lar l'acord de data 28 de febrer de 1995 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, pel fet de que aquest havia deixat sense efecte, amb omissió total i absoluta del procediment legalment establert, una anterior resolució de 14 de gener de 1994, la qual havia reconegut determinades prestacions en favor de la part agent. En conseqüència, l'objecte principal d'aquest recurs es refereix a la possibilitat de revisió dels actes administratius declaratius de drets per part de la pròpia Administració que els va adoptar, qüestió d'extrema importància en la que es troben en conflicte el principi de legalitat, que demana la revocació dels actes invàlids, i el principi de seguretat jurídica, que tendeix a garantir els drets que el particular ha vist reconeguts al seu favor.

Tercer.- Atès que aquesta possibilitat de revisió ha estat reconeguda amb anterioritat per diverses sentències de l'antic Tribunal Administratiu i Fiscal, convé precisar ara les condicions en que l'esmentada potestat pot ser exercitada per l'Administració autora de l'acte que es pretén revisar. En aquest sentit, resulta necessari que la seva adopció hagi comportat una vulneració de l'ordenament jurídic i, en segon lloc, que l'Administració iniciï les actuacions encaminades a la revocació de l'acte il·legal, amb la preceptiva audiència de l'interessat, dins del termini establert per a la seva impugnació jurisdiccional. En efecte, només durant aquest període, en el qual l'acte no ha guanyat encara fermesa definitiva, pot l'Administració encetar els tràmits necessaris per tal de deixar sense efecte, per pròpia autoritat, un acte declaratiu de drets que resulta il·legal.

Transcorregut aquest termini sense haver exercit la potestat de revisió d'ofici, l'Administració ha de procedir a impugnar l'acte que es reputa invàlid davant la jurisdicció administrativa, fent ús de les facultats que li atribueix l'article 23 de la seva llei reguladora, per tal de que sigui aquesta darrera la que, previ el corresponent procés contradictori, examini la concurrència del vici denunciat i declari la invalidesa de l'acte.

Quart.- En el cas que ara s'examina, la Caixa Andorrana de Seguretat Social ha procedit a deixar sense efecte una resolució anterior declarativa de drets, quan ja havia transcorregut més d'un any des de la seva adopció, sense

impugnar-la davant la jurisdicció administrativa en els termes abans expressats. En conseqüència, hem de concloure que s'ha produït efectivament una omissió del procediment establert, per la qual cosa ha de ser confirmada en aquest punt la sentència recorreguda.

Cinquè.- Quant a les costes del procés, convé recordar que la sentència d'aquesta Sala núm. 95/32, de 6 de setembre, va declarar que, en tractar-se d'un procés en matèria de seguretat social, havia de ser aplicat el criteri de la temeritat o mala fe de les parts, d'acord amb allò que ja venia establert a l'article 25 del Reglament Contenciós de la CASS, segons el qual el procés serà gratuït i sense despeses, a menys que el Tribunal posi, per judici motivat, totes o part de les costes a càrrec del recurrent que hagués abusat notòriament del seu dret de recurs.

En aquest cas, no pot considerar-se que les pretensions sostingudes per la Caixa Andorrana de Seguretat Social hagin estat temeràries, atès que les disposicions legals aplicables només regulen de forma fragmentària la qüestió debatuda, cosa que ha fet imprescindible la seva interpretació integradora per via jurisprudencial. En conseqüència, procedeix estimar parcialment el recurs d'apel·lació pel que fa a la condemna a la demandada al pagament de les costes processals, sense que sigui procedent fer una especial imposició de les mateixes en ambdues instàncies.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Estimar parcialment el recurs d'apel·lació que formula la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència de 20 de juliol de 1995 de la Secció Administrativa de la Batllia, i en conseqüència es revoca exclusivament l'apartat quart de la part dispositiva de l'esmentada resolució.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació

d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré